

26 april 2010

Modig monolog om vardagens kränkningar

På scenen står bara en stol och en vas med torkade rosor. Rosorna står där för att vi ska förstå varför Erika väljer att stanna kvar i ett äktenskap fullt av slag, övergrepp och förnedringar.

En ros fick hon när hennes man friade, en annan efter första slaget och en efter kniven mot halsen. Pjäsen går fram och tillbaka i tiden och känslöstämningar. När som helst kan det som väcker hopp hos Erika förvandlas till katastrof.

- Många har sagt att de knappt andades under föreställningen, säger Satu Takkinen som spelar monologen En slagen kvinna.

Vi träffas i Christinasalen i Piteå, sitter och pratar framför scenen där Satu Takkinen snart ska stå och framföra monologen som är skriven av Mats Gustavsson i Piteå. Idén till pjäsen kom efter att han läst en dom gällande grov kvinnofridskränkning, och det var när han såg Satu Takkinen på en poesiuppläsning som projektet tog gestalt.

Otroligt gehör

- Han gick hem och skrev pjäsen till mig, sen testade vi tillsammans, berättar Satu Takkinen som egentligen inte är skådespelerska utan konstpedagog.

Länsregissören Chaterine Parment kontaktades och blev jätteintresserad.

- Chaterine har ett otroligt gehör, jag är grymt tacksam att bli ledd så här. Hon har fått mig att våga blomma ut och ta fram den nakna, innersta känslan i det här, säger Satu Takkinen.

Vid det här laget har hon framfört föreställningen ett antal gånger för fulla hus sedan premiären på Norrbottensteatern i höstas.

Som teateramatör hämtar Satu Takkinen inspiration ur de roller som vi alla spelar till vardags.

-Jag jobbade till exempel på SAS i åtta år, då måste man verkligen spela en roll, säger hon och skrattar.

En annan roll Satu Takkinen spelar varje dag är rollen som svensk, fastän hon kom till Sverige redan som tvåring. Det går inte att höra hennes finska påbrå, något som tidigt var ett medvetet val. Hon minns den första skoldagen under uppväxten i Sundbyberg när hon på väg till skolan mötte några barn som frågade "ska du med till skolan finnjävel?"

- Då tog jag beslutet att ingen skulle höra att jag var finsk och det beslutet har jag följt. Varje gång dörren stängdes var jag stockholmare, men hemma pratar jag fortfarande finska. Därför det är absolut nödvändigt att jag bryter på finska i den här föreställningen, det gör mig mer utlämnad.

Allvarliga samtal

En slagen kvinna har fått ett fint mottagande, inte minst av alla de kvinnor och män som kommit fram efter föreställningarna och berättat om hur de själva drabbats av kränkningar och våld. Och Satu Takkinen är inte rädd för det allvarliga samtalet.

- Jag delar gärna känslor med människor. Jag bär själv med mig upplevelsen av kränkning även om jag inte har blivit slagen, men jag har sett och varit i närheten av det. Där finns säkert en sorg som jag tror att jag förmedlar.

Erfarenheter finns det många att ta av hos Satu Takkinen, inte minst yrkesmässigt. Förutom konstpedagog är hon ansvarig för konstverksamheten i Piteå kommun, och hon har både skrivit och läst mycket poesi och prosa.

- Jag har farit runt som en filifjonka, hastat hit och dit. Det har varit galet, roligt, hemskt!

Tragikomiskt liv

En ganska modig filifjonka måste man säga, som ställer sig ensam på scenen i nästan en timme.

- Låter det fånigt om jag säger att jag tycker om det? Jag skäms för det, men det är nog exhibitionisten i mig. Det är som ett konstverk - jag målar det jag tycker om. Samtidigt är det ju inte bara en egotripp det här, jag vill ju verkligen förmedla något till andra. Jag vill så himla mycket! Röra om, att det ska hända något med publiken efteråt.

Närmast väntar en föreställning av En slagen kvinna i Eskilstuna och Satu Takkinen har även fått förfrågningar om andra roller. Kanske kommer hon också sätta upp något eget så småningom, gärna något tragikomiskt, säger att det är precis så hennes liv har varit.

- Jag har skrivit ett par pjäser, det är dråpligheter ur en kvinnas liv, möten med män som bygger på kontaktannonser. Tänk vilka ena man kan möta! Mitt liv har inte varit tragiskt, men många andra skulle nog se det så.

Och redan på lördag blir det tragikomiskt när Satu Takkinen ska läsa dikter på scen i Piteå.

- Det blir dikter ur en singelmammas hemska liv.

Emilia Angel